

רע"פ 2770/16 - רסלאן מוחלס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2770/16

כבוד השופט ח' מלצר
רסלאן מוחלס

לפני:
ה המבקש:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה (כב' השופטת ר' בש) ב-עפ"ת
המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש) ב-עפ"ת
18.02.2016, מתאריך 3651-01-16.

בשם המבקש: עו"ד יair סטולר

בשם המשיבת: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז בחיפה (כב' השופטת ר' בש) ב-עפ"ת
16-01-3651, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בחיפה (כב'
השופטת ר' פרסון) ב-תת"ע 3245-02-14.

להלן אביא הנ吐ונים הנדרשים להכרעה בבקשתה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. بتاريخ 19.06.2015 בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבוקש, לאחר שmiaut ראיות, בעבירה של נהיגה בשכירות, לפי סעיפים 62(3), וסעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ותקנה 169א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. מעובדות כתוב האישום שהוגש נגד המבוקש, עולה כי بتاريخ 02.01.2014, סמוך לשעה 23:30, המבוקש נהג ברוח' שער פלמר לכיוון רח' העצמאות בחיפה בהיותו שיכור, כך שבבידיקת נשיפה, אשר נערכה לו נמצא בגופו אלכוהול בריכוז של 540 מיקרוגרם בliter אויר נשוף. המבוקש נהג כאשר עימיו ברכב ארבעה נוספים נוספים.

4. بتاريخ 22.11.2015, בית משפט השלום הנכבד גזר את דיןו של המבוקש והשיט עליו את העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לביל יעוור המבוקש את העבירה בה הורשע, קנס בסך 1000 ש"ח, 25 חודשים פסילה בפועל (בניכוי חדש פסילה מנהלית), ו-4 חודשים פסילה על תנאי למשך שלוש שנים.

5. המבוקש הגיע ערעור לבית המשפט המחוזי על פסק דיןו של בית משפט השלום הנכבד. במסגרת ערעורו המבוקש טען כי בית משפט השלום הנכבד שגה בהכרעתו לפיה עובדות כתוב האישום הוכיחו מעבר לספק סביר, וכן לא התייחס לסתירות מהותיות שעולות, לגישתו, מחומר הראיות. לפיכך - המבוקש ביקש לזכותו מעבירה של נהיגה בשכירות ולהילופין להקל בעונשו.

6. بتاريخ 18.02.2016 – בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבוקש על שני חלקיו, בקובעו כי בית משפט השלום הנכבד ניתח בהכרעת הדין בצורה מספקת את מאגר הראיות שהובא לפניו, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי (תוර בחינת גרסתו של המבוקש) ובדין הרשע את המבוקש בעבירה של נהיגה בשכירות. בנוסף בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגת לקולא מתקופת הפסילה המינימאלית של 24 חודשים שנקבעה על-ידי החוק, וכי בית משפט השלום הנכבד נתן במסגרת גזר הדין את המשקל הריאי לנسبותיו האישיות של המבוקש, בשים לב לכך שהשיט עליו עונש פסילה העולה רק בחודשים ימים – על עונש הפסילה המינימאלית.

7. על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי הנכבד הנ"ל הוגשה בקשה רשות ערעור שבפני.

nymoki הבקשה למתן רשות ערעור ותגובה המשיבה

8. במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור טען המבוקש כי בית משפט השלום הנכבד שגה עת הרשיעו בעבירה של נהיגה בשכירות. לטענת המבוקש, מחדלו של סגנווילו הקודם בבית משפט השלום, אשר לא העלה "טענות מרכזיות ומשמעותיות", לשיטתו, הן בשלב שmiaut הראיות, והן בשלב הסיכוןים עולים כדי "כשל בייצוג", שהובילו להרשעתו של המבוקש וגרמו לו עיות דין. בטור כן, המבוקש טען, בין היתר, כי הוא ביצע את בדיקת הינשוף בשעה 23:58, בעוד שמדובר הפעולה עולה עליו כי רק בשעה 23:59 הוסבירה למבוקש מהות הבדיקה. עוד נטען, כי קיימות סתירות בין גרסאות

השופטים, בשאלת מי השגיח על המבוקש ובאיזה שעה.

9. בתגובה המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותן לצורך מתן רשות ערעור, בשל לכך שטענותיו של המבוקש כבר הועלו ונדרנו בשתי ערכאות, וכי ערכאת הערעור איננה מתערבת בקביעות עובדה, שנקבעו על-ידי הרכאה המבררת. עוד נטען כי המבוקש לא הרים את הנטול המוטל עליו להראות כי נפל פגם בייצוגו, העולה כדי "כשל בייצוג".

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשת רשות ערעור בヵלה, ובתגובה המשיבה לבקשת הנני סבור כי דין הבקשה – להידחות. אביא את נימוקי למסקنتי זו מיד בסמוך.

11. הלכה היא כי בבקשת רשות ערעור ב"גלוול שליש" תתקבל רק במקרים בהם מתעוררת שאלת משפטית רחבה היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מענייניהם הקונקרטי של הצדדים לבקשתה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוז דין, או אי-צדק חמוץ שנגרם למבקר (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה בע"מ, פ"ד ל(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דבר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 ابو רmileה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

12. לאחר שבחןתי את הבקשה שלפני, על נספחיה ואת תגובת המשיבה, סבורני כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסקה למתן רשות ערעור "בגלוול שליש". הבקשה לא חורגת מנסיבות המקורה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקר עיוז דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק מיוחדים התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

די בטומים אלו, כשלעצמם, כדי לדוחות את הבקשה לרשות ערעור.

13. אף לגופו של עניין – עיקר טענותיו של המבוקש מתמקדות בתקיפת ממצאים עובדיתיים שנקבעו על ידי הרכאה הדינית, על יסוד התרשומות מריאות וمعدויות שהונחו ונשמעו בפניה. בית המשפט המחויז הנכבד בחן, אף הוא, את טענותיו של המבוקש – ולא מצא מקום לשנות מקביעותיה של הרכאה הדינית, והוסיף וקבע כדלקמן:

"דין הערעור בתיק זה, על שני חלקיו, להידחות, זאת כפי שיפורט ויובהר להלן. ודוק, בימ"ש קמא ניתן בהכרעת דין את מארג הראיות שהובא בפנוי, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי, תוך בחינת טענות וגרסת המערער, כל זאת באופן המצדיק את הקביעה כי עלה בידי המשיבה להוכיח, מעבר לכל ספק סביר, כי המערער ביצע עבירה של נהיגה בשכרות. עוד יצוין כבר עתה כי עונש הפסילה בפועל לתקופה של 25 חדש, שהושת על המערער בגין הדיין, איןנו חמוץ, בנסיבות העניין, כלל ועיקר ואין מקום להקל ברוכיב ענישה זה" (שם, בפסקה 18).

14. בהינתן האמור לעיל – לא מצאתי מקום להתערבות בית משפט זה בפסק דין של בית המשפט המחויז הנכבד, שכן מדובר בטענות המופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על-ידי בית המשפט לתעבורה, וכי שציינתי ב- עמוד 3

רע"פ 8826/15 שלימוביץ' נ' מדינת ישראל (27.1.2016): "לא בנסיבות תחרב ערכאת הערעור במצבים כגון דא, שכן הערכמה הדינית היא זו שמתארשת באופן ישיר ובלתי אמצעי מן העדים שהופיעו לפניה, וביכולתה לתור נאמנה אחר אותן האמת" (ראו גם: רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 4844/15 גלבוע נ' מדינת ישראל (16.7.2015); רע"פ 3319/15 שKiryat N' י"ר הוועדה המקומית לתוכנו ולבניה, ירושלים (20.7.2015)).

דברים אלו יפים מוקל וחומר, כאשר מדובר בהשגות על קביעות עובדיות שהմבחן חוץ להעמידן לשפט הביקורת ב"גelog שלישי".

15. זאת ועוד – אחרת: סבורני כי אין כל ממש בטענתו של המבחן בדבר כשל ביצוג. בהקשר זה אפנה ל-ע"פ 7/0153 קיסי נ' מדינת ישראל (30.07.2012), שם נפסק כדלקמן:

"הלכה פסוכה היא כי על הטוען טענת כשל ביצוג בהליך ערעור פלילי להוכיח קיומו של עיוות דין ואין די בהעלאת טענות בעלמא. המבחן לקיומו של עיוות דין בהקשר זה נקבע מבחנן סיבתי-תוצאתי לפחות יש להראות כי אלמלא הייצוג הכספי אפשר שתוצאת ההליך הייתה משתנה [...] זהו מבחנן אובייקטיבי במסגרת נבחן "אם קיים חשש סביר כי הפגיעה בזכויות הנאשם השפיעה על שיקול הדעת השיפוטי כך שגדלה הסבירות להרשאות שווא" (שם, בפסקה 22).

16. בעניינו – המבחן לא הרים את הנטול המוטל עליו להראות כי אלמלא הייצוג הכספי, לשיטתו, אפשר שתוצאתה ההליך הייתה משתנה. בהקשר זה יש לציין כי סגנרוו הקודם של המבחן, שיציג אותו בהליך שנוהל בפני בית משפט השלום הנכבד, פירט במכtabיו מתראים 2016.03.24, מהן הסיבות ומהו שיקול הדעת שהנחהו אותו בבחירה טיעוני שם. בתוך כך הסביר כי במהלך ניהול התקיך היה נהיר לסגנורו כי התשתיות הראיותיות הקיימות כנגד המבחן היא מוצקה, וכך הוא סבר כי רצוי לסייע את התקיך בהסדר טיעון שהוצע למבחן, אשר טמן בחובו שניינו סעיף הרשעה – להוראת חיקוק מקרה יותר (שלא קבועה לצידה פסילת מינימום), ועונש שיכלול פסילת רישון לתקופה של 11 חודשים, הנוגפת מפסילת המינימום הקבועה מצד עבירת הנהיגה בשכרות. לדברי הסגנור – המבחן סירב להסדר טיעון שכזה, ובחר למשיך בניהול המשפט, אשר בסופו הוא הורשע בעבירות הנהיגה בשכרות. בנסיבות אלה, כך טען מי שהיה סגנרוו של המבחן – אין למבחן אלו להלן על עצמו, ובתנאים אלה אכן לא נפל פה כשל ביצוג, אפילו ניתן היה לניהל מעט אחרת את הגנת המבחן בסוגיה מסוימת ואף בכך אינני קובע מסגרות.

17. נכון כל האמור לעיל – המקירה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גelog שלישי". משכך – בקשר רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, י"ט באלוול התשע"ו (22.9.2016).